

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 232.889 van 12 november 2015

in de zaak A. 216.363/VII-39.439.

In zake : 1. Wilfried VERLOOY
 2. Ann VAN ROY
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Verstraeten
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Vaartstraat 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karel Van Alsenoy
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antoine Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 juli 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 30 april 2015 waarbij het bestuurlijk beroep van Wilfried Verlooy en Ann Van Roy tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen van 8 december 2014 houdende het verlenen aan de NV Etablissement Malice van de milieuvergunning voor het exploiteren van een “aannemersbedrijf”, gelegen aan de Gerselarendries 52 te Grimbergen, slechts gedeeltelijk wordt ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 oktober 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anouk Janssens, die loco advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Karel Van Alsenoy, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 10 september 2014 dient de NV Etablissement Malice bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een inrichting aan de Gerselarendries 52 te Grimbergen, omvattende:

- de opslag en sortering van 800 m³ steenpuin, 800 m³ betonpuin en 990 m³ uitgegraven grond;
- de opslag en sortering van 90 ton niet gevaarlijke afvalstoffen;
- de opslag en mechanische behandeling van 990 m³ uitgegraven grond;

- garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor maximaal 5 motorvoertuigen;
- een inrichting voor het fysisch behandelen van gassen, met een totale drijfkracht van 12 kW;
- een opslagplaats voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen van 800 liter;
- de opslag van 2.900 liter stookolie in een bovengrondse opslagtank;
- een brandstofverdeelininstallatie voor motorvoertuigen met 1 verdeelslang;
- een inrichting voor het mechanisch behandelen van metalen en vervaardigen van voorwerpen uit metaal met een drijfkracht van 30,6 kW.

3.2. De geplande inrichting is volgens het geldende gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen in industriegebied. Overeenkomstig het BPA “Verbrande brug” is het betrokken perceel bestemd voor “wonen en werken”.

De verzoekende partijen zijn eigenaars en bewoners van een woning gelegen aan de Gerselarendries 100/2 te Grimbergen. Hun perceel grenst aan het perceel waarop de milieuvergunningsaanvraag betrekking heeft.

3.3. Bij besluit van 8 december 2014 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen de gevraagde milieuvergunning gedeeltelijk voor een termijn van 1 jaar op proef. Een aantal aangevraagde indelingsrubrieken wordt ambtshalve gewijzigd. Tegelijk worden aan de vergunning een reeks bijzondere voorwaarden verbonden.

3.4. Tegen deze beslissing stellen de verzoekende partijen bij de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant beroep in.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen verleend:

- a) de afdeling Milieuvergunningen stelt op 23 februari 2015 voor om het beroep deels gegrond te verklaren en de milieuvergunning onder bijkomende

voorwaarden te verlenen;

b) de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij adviseert op 27 februari 2015 gunstig over de aanvraag;

c) op 4 maart 2015 stelt de Provinciale Milieuvergunningscommissie voor om de gevraagde vergunning te verlenen mits het toevoegen van bijkomende vergunningsvoorwaarden.

3.6. Met het thans bestreden besluit van 30 april 2015 beslist de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant om het beroep slechts gedeeltelijk in te willigen.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

5. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

6. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

7. De verzoekende partijen stellen dat de vordering spoedeisend is omdat hun leefomgeving zwaar zal worden verstoord door de voorgenomen exploitatie. Inzonderheid wijzen ze op verkeersoverlast en verkeersonveilige toestanden door de aan- en afvoer van materialen via de Oostvaarddijk en de Gerselarendries en ernstige geluidshinder door het regelmatig verplaatsen van grote hoeveelheden grond, steenpuin en betonpuin op het bedrijfsterrein, door de sorteeractiviteiten, door het verplaatsen en het op- en afladen van containers, door de metaalbewerking en het gebruik van een zeefinstallatie. De verplaatsing van de inerte afvalstoffen zou stofhinder veroorzaken en het puin zou zelfs buiten de inrichting verspreid zijn.

Beoordeling

8. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden.

Met die regeling heeft de wetgever situaties willen vermijden waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State).

9. Voorwerp van de vordering tot schorsing is een milieuvergunning die op proef werd verleend voor een termijn eindigend op 8 december 2015. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat, mits de opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarden in acht worden genomen, de hinder die door de vergunde exploitatie wordt teweeggebracht dermate ernstig of buitensporig is, dat tijdens de zeer beperkte resterende geldigheidstermijn van de vergunning onherroepelijke schadelijke gevolgen zullen optreden.

De spoedeisendheid van de vordering is niet aangetoond.

10. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

VI. Kosten

11. De bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
twaalf november tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer,
samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron